

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Oratio Dominica pro fame & siti justitiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

quo tibi possum servire hoc meo corpore. Accipio te pro unico meo bono, accipe me tu pro tuo: serva me, ut tuum, ne amplius me amittas, nec ego amittam te, unicum & verum Bonum meum, unicum & verum Dominum ac DEUM meum.

O R A T I O

Dominica pro Fame & Siti Iustitiæ.

DEVS nos
exaudiet,
quia Do-
minus IE-
SVS oratio-
nem nobis
composuit.

I.

Conjungimini mihi cælum ac terra, homines & Angeli, & omnes creaturæ venite mecum: laudemus, adoremus, & amemus omnes hunc Dominum. Omnes, ô Domine, laudamus te, & oramus te verbis, quæ tu nos docuisti ad petendam, & accendendam in nobis famem ac sitim amoris tui. Tu illa bene agnosces, quia tu es, qui illa docuisti. Tu debes ea exaudire, quia ideo ea tradidisti, ut exaudiremur. Per illa tu largiris viva & perpetua desideria te amandi, tibi que serviendi: quia ideo mandasti, ut dicamus

Solus Deus
est noster,
alia non
sunt nostra.

II.

Pater noster. Pater æterne, Pater supreme, Pater omnipotens, Pater infinite, Pater misericors, Pater amans nostri, Domine noster, qui scriptos nos habes in hoc tuo amore. Pater, qui sic es noster, ut extra te nihil aliud nostrum sit: & Pater, qui sic intueris omnes, ut filios tuos charissimos.

Excludi-
mur calo, ut
aspiremus
ad illud ex
radio terra,
& ostenda
mus nos ef-
se filios &
heredes
DEI

III.

Qui es in cælis. Hoc amore nos exspectas in cælesti domo, quam inhabitas. Eleva ad eam desideria nostra, quos tantisper inde excludis, non ut separemur à te, sed ut hinc traducamur ad te. Accipe tecum desideria nostra, ut cum fastidio rerum terrenarum, quæ sejungunt à te, semper ex toto, in toto, & cum toto nostro interno & externo, suspiremus ad te, ac respiremus in te.

IV.

Sanctificetur nomen tuum. Fac, Domine, ut æstime- mus magnitudinem, majestatem, ac divinitatem hujus nominis: Pater, fac, ut omnes cupiamus esse tui filii. Trahe totum mundum ad tui cognitionem. Animæ nostræ, membra nostra, desideria nostra, opera nostra, verba nostra ostendant nos esse filios tuos; & quòd suspiremus tantum pro tuo honore; tantum desideremus gloriam tuam, & obsequium tuum; ut videamur, Pater sancte, filii hujus divinæ sanctitatis.

V. Ad.

V. *Adveniat regnum tuum.* Fugiant à nobis tanquam ^{Si DEVS} filiis tuis, omnia, quæ nos volunt separare à te; ut solus tu regnes ^{regnet in} in animabus nostris. O Pater noster, aspice periculum, in quo ver- ^{nobis dif-} samur: accide hoc exilium, & adduc nos ad te. Quomodo sustines ^{ferat re-} Domine, ut amantes te non videamus te? Quòd si omnino est ^{gnum calo-} opus protrahi nostrum exilium, tu, Domine, bene potes nihilomi- ^{ste, quam-} nus esse in cordibus nostris. Veni, Pater, ac Domine, regna; hinc sit ^{dus volue-} habitatio tua. Si feceris hanc animam regnum tuum, cæleste diffe- ^{rit.} ratur, quamdiu volueris; quia neque hinc, neque ibi desidero aliud, quam ut regnes in me, & habeas totale dominium, & integram potestatem in anima nostra,

VI. *Fiat voluntas tua.* Ah Pater æterne! veni, extende, ^{Ad nihil} Domine, bonitatem tuam; posside omnia; fac, ut omnes tibi o- ^{prodest esse} bediant. Tu scis, quòd nihil prodest esse nostrum, si per hoc non ^{nistrum,} serviatur tibi, quantum potest. Omnes voluntates tuæ sunt aman- ^{nisi servia-} tissimi Patris; Patris, qui non spectat aliud, quam bonum nostrum. ^{mus Deo.} Quis est ergo, qui nos decipiat, ut confidamus alterius voluntati, quam tuæ? Vivat, ô vivat, Domine, hæc optima voluntas tua, & moriatur omnis alià, ipsi contraria vel diversa. *Sicut in celo, & in terra!* In hac tua voluntate Curia cælestis degit quieta, contenta, segura, dives, sine timore, & confirmata in omni bono. Quid ergo terra, plena periculis & inimicis, velit fidere alteri voluntati quam tuæ? O Domine mi, tolle à terra hanc vanam præsumptionem: subjice eam tibi, sicut habes cælum subjectum.

VII. *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.* Quia su- ^{Sustenta-} stentationem vitæ nostræ restringis ad obedientiam, & omnes a- ^{mur gratiã} nimæ sustentantur paterna bonitate tua, & gratia; adjuva illas. ^{Dei & o-} ^{bedientiã.} Omni die vitæ nostræ visita nos cum gratia tua: & cum ea nos obligabis ad amandum te omnibus horis, ut omni die & omnibus horis refecti tuo spiritali cibo, amore ac desiderio, cum viva fame omni die, & hora suspiremus ad te, nihil aliud desiderantes. Incipe hodie, Domine, hoc opus; quia nescimus, an simus perventuri ad crastinum: semperque illud prosequere, donec advēniat illa dies, quæ non habet præteritum, nec futurum.

VIII. *Et dimitte nobis debita nostra.* non impediunt peccata nostra istum favorem. Debita te amandi, ac tibi serviendi

*Amandi
debitum
non condo-
nandum,
sed amore
soluendum.*

non dimitte mihi, Domine; quia cupio illa solvere, & quotidie augere; sed debita amoris, quem tibi subtraxi, ut in res viles & abjectas transferrem: hæc mihi condona, Domine; quia non possum satisfacere pro illis, nisi revocando amorem. En eum tibi restituo, frigidum & congelatum; purifica eum, sicut tibi placuerit pro satisfactione, & per misericordiam tuam dimitte mihi reliqua peccata. *Sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.* Promisisti mihi, Domine, te condonaturum, quando me obligasti ad totum dimittendum his, qui me offenderint, sicut tu totum dimittis. Quando ergo vis me in hac mea paupertate esse tam liberalem, quomodo tu poteris erga me parcus esse in tua magnitudine; Ego dimitto, sicut jubes: dimitte & tu, sicut promittis; ut inter te & me nullum sit obstaculum.

IX. *Et ne nos inducas in tentationem.* Fac, Domine, in me perfectum hoc opus; accipe curam mei, & libera me à tentationibus, quæ me perturbant. Pater æternæ, qui non vis filios tuos in terra tentari, ut pereant; & nôsti, quantum boni perdamus, si contingat nos vinci, tenta nos & proba nos, ut vis; sed pugna nobiscum, & vince in nobis per charitatem.

*Malitiosa
caro.*

X. *Sed libera nos à malo. Amen.* Vide, Domine, quàm sit malitiosa hæc caro, qua circumdati sumus: vide, quanta mala eam obsideant, eamque trahant ad se: vide quantis malis subjecti sumus nos pauperes filii tui in hoc exilio: vide, ut sine tuo auxilio nihil omnino possimus. O Pater cælestis, qui promisisti filiis tuis aquam vivam, ex cordibus eorum salientem ad te in vitam æternam: anima mea desiderat hanc sitim & aquam, seu panem vitæ. Exple hanc sitim, ut te solo relictus, non amplius admittere possim aliam famem ac sitim.

O Mater misericordiæ! quæ semper desiderabas, & semper te satiabas his bonis supernis, compatere miseris exulibus, filiis Evæ. Veniat per merita tua ille ignis de cælo, qui totum cor meum accendat. O Curia cælestis, quæ securè desideras, & abundanter satias desideria, quæ hinc habuistis; facite, ut semper desiderem bona, quæ vos habetis, ut per vestram intercessionem adjuver ad gaudendum iisdem. Amen.

ÆRUMNA